

opusdei.org

Krunidba i kraljevstvo: Učiteljstvo, sveci, pjesnici

Blagdan Marije Kraljice slavimo 22. kolovoza. Ovi tekstovi crkvenih naučitelja, svetaca i kršćanskih pjesnika mogu nam pomoći u razmatranju krunidbe Blažene Djevice Marije kao Kraljice svemira.

21.08.2024.

Od učiteljstva Od svetaca Od pjesnika

“Kad bismo ti i ja imali moć, i mi bismo je okrunili za kraljicu neba i zemlje.” (Sveti Josemaria, Sveta krunica, peto slavno otajstvo)

GLAS UČITELJSTVA

Prema drevnoj tradiciji i svetoj liturgiji glavno načelo na kojem počiva Marijino kraljevsko dostojanstvo je bez sumnje njezino božansko majčinstvo. U Svetom pismu, o Sinu kojega će Marija začeti, čitamo ovu rečenicu: „Zvat će se Sin Svevišnjega, i Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova, i on će kraljevati u kuća Jakovljevoj do vijeka i kraljevstvu njegovu neće biti kraja” (Lk 1,32-33), a uz to se Marija naziva „Majkom Gospodnjom” (Isto, 43); iz ovoga se lako zaključuje da je ona Kraljica, budući da je rodila sina koji je, u samom trenutku

njegova začeca, zbog sjedinjenja ljudske naravi s Riječju, također bio kao čovjek Kralj i Gospodar svih stvari . Tako je s potpunom pravdom sveti Ivan Damaščanski mogao napisati: „Kada je postala Majka Stvoritelja, postala je uistinu Kraljica svakoga stvorenja.” Isto tako, može se reći da je nebeski glas arkandela Gabrijela bio prvi koji je proglasio Marijinu kraljevsku čast.

Ali Blaženu Djevicu Mariju treba zvati Kraljicom, ne samo zbog njezina božanskog majčinstva, nego i zato što je Bog želio da ona ima iznimnu ulogu u djelu našeg vječnog spasenja. . . U ostvarenju ovog djela otkupljenja, Blažena Djevica Marija bila je najuže povezana s Kristom; pa tako dolikuje pjevati u svetoj liturgiji: „Pokraj križa Gospodina našega Isusa Krista stajala je žalosna Blažena Marija, Kraljica neba i Kraljica svijeta” (Festum septem dolorum B. Mariae Virg., Tractus) Stoga je, kao

što je pobožni učenik sv. Anselma pisao, po svojim je zaslugama Majka i Kraljica svega; jer Bog je Gospodar svih stvari, jer po svojoj zapovijedi uspostavlja svaku od njih u njezinoj vlastitoj naravi, a Marija je Kraljica svih stvari, jer svaku vraća u njezinu prirodu izvornog dostojanstva kroz milost koju je zaslužila“.

Dakako, u punom i strogom značenju tog izraza, samo je Isus Krist, Bogočovjek, Kralj; ali i Marija, kao Majka božanskog Krista, kao Njegova suradnica u otkupljenju, u borbi s Njegovim neprijateljima i Njegovoj konačnoj pobjedi nad njima, ima udjela, iako na ograničen i analogan način, u Njegovom kraljevskom dostojanstvu. Jer iz svog jedinstva s Kristom ona postiže blistavu uzvišenost koja nadilazi bilo koje drugo stvorenje; od sjedinjenja s Kristom dobiva kraljevsko pravo raspolaganja blagom Kraljevstva Božanskog Otkupitelja; iz njezina

jedinstva s Kristom konačno
proizlazi neiscrpna učinkovitost
njezina majčinskog zagovora pred
Sinom i Njegovim Ocem.

Stoga se ne može sumnjati da je
Presveta Marija po dostojanstvu
daleko iznad svih drugih stvorenja i
da nakon svoga Sina ima prvenstvo
nad svima. „Nadmašila si svako
stvorenje", pjeva sveti Sofronije. „Što
može biti uzvišenije od tvoje radosti,
Djevice Majko? Što plemenitije od
ove milosti, koju si jedina od Boga
primila"? Na to sveti German dodaje:
„Tvoja čast i dostojanstvo nadilaze
sve stvorenje; tvoja te veličina stavlja
iznad anđela."

Pio XII., "Ad Caeli Reginam," 11.
listopada 1954

.....

Pučka pobožnost zaziva Mariju kao
Kraljicu. Sabor, nakon podsjećanja

na Uznesenje Blažene Djevice
„dušom i tijelom u nebesku slavu“,
tumači da ju je „Gospodin uzvisio kao
Kraljicu nad svim stvarima, da bi bila
što potpunije suobličena svome Sinu,
Gospodinu gospodara (usp. Otk
19,16) i pobjednik grijeha i smrti“
(Lumen gentium, br. 59)

Stoga kršćani s povjerenjem gledaju
na Mariju Kraljicu i to ne samo da ne
umanjuje, nego i uzdiže njihovo
sinovsko prepuštanje njoj, koja je
majka u redu milosti.

Doista, briga koju Marija Kraljica ima
za čovječanstvo može biti potpuno
učinkovita upravo zahvaljujući
njezinom slavnom stanju koje
proizlazi iz Uznesenja. Sveti German
iz Carigrada to vrlo dobro naglašava.
On drži da to stanje jamči Marijinu
prisnu vezu s njezinim Sinom i
omogućuje joj zagovor u našu korist.
Obraćajući se Mariji kaže: Krist je
htio „biti, da tako kažem, blizinu

tvojih usana i tvoga srca; tako on pristaje na sve želje koje mu izričete, kada trpite za svoju djecu, svojom božanskom snagom čini sve što od njega tražite" (Horn.1, PG 98, 348).

Može se zaključiti da Uznesenje daje prednost Marijinu punom zajedništvu ne samo s Kristom, nego i sa svakim od nas: ona je uz nas, jer joj njezino slavno stanje omogućuje da nas prati na našem svakodnevnom zemaljskom putu. Kao što ponovno čitamo kod svetog Germana: „Ti duhovno prebivaš s nama i veličina tvoje budnosti nad nama ističe tvoje zajedništvo života s nama" (Rog 1, PG 98, 344).

Tako daleko od stvaranja udaljenosti između nje i nas, Marijino slavno stanje donosi stalnu i brižnu blizinu. Ona zna sve što se događa u našem životu i majčinskom nas ljubavlju podupire u životnim kušnjama.

Ivan Pavao II., Opća audijencija, 23.
srpnja 1997

GLAS SVETACA

Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom. Koja bi radost mogla nadmašiti ovu, o Djevice Majko? Koja milost može nadmašiti onu koju je Bog dao samo tebi? Što se može zamisliti blistavijim ili dražesnijim? Pred čudom kojem svjedočimo u tebi, sve drugo blijedi; sve ostalo je inferiorno u usporedbi s milošću koja vam je dana. Sve ostalo, čak i ono što je najpoželjnije, mora biti na drugom mjestu i imati manju važnost.

Gospodin je s tobom. Tko bi te se usudio izazvati? Ti si Božja majka; tko ti se ne bi odmah priklonio i rado ti dodijelio veće prvenstvo i čast? Zbog toga, kad gledam na povlasticu koju imaš nad svim stvorenjima,

uzdižem te najvećom hvalom:
Zdravo, milosti puna, Gospodin s
tobom. Na tvoj račun, radost nije
samo počastila ljude, nego je također
dana i nebeskim silama.

Uistinu, blažena si među ženama, jer
ćeš, iako po naravi žena, postati
zapravo Božja majka. Ako je onaj
koga trebaš nositi doista Bog postao
tijelom, onda te s pravom zovemo
Božjom majkom. Jer ti si doista Boga
rodila.

od svetog Sofronija Jeruzalemskog,
Homilija na Navještenje (7. st.)

.....

O, preslatka Gospodo naša i Majko, ti
si već napustila zemlju i stigla u
kraljevstvo, gdje sjediš kao kraljica
nad svim zborovima anđela, kako
pjeva sveta Crkva: „Ona je bila
uzvišena o zborovima anđela u
nebeska kraljevstva": Exaltata est

super chorus angelorum ad caelestia
regna.

Znamo da mi grješnici nismo
dostojni da te imamo s nama u dolini
tame. Ali također znamo, da nas ti u
svojoj veličini nikada nisi zaboravila
u našoj bijedi, i time što si uzdignuta
u takvu slavu, nisi nikada izgubila
samilost za nas jadnu djecu
Adamovu, nego da se ona u tebi
povećala. S visokog prijestolja, gdje
kraljuješ, okreni, o Marijo, čak i na
nas, svoje sažaljive oči i smiluj nam
se.

od sv. Alfonza Ligourija, "Marijine
slave" (18. st.)

Sva si lijepa i nema mane na tebi. Ti
si put zatvoren, sestro moja, nevjesto,
i zdenac zapečaćen. Veni,
coronaberis! - Dođi, da budeš
okrunjena (usp. Pj 4, 7.12. i 8).

Kad bismo ti i ja imali moć, i mi bismo je okrunili za kraljicu neba i zemlje. I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda (Otk 12, 1). Bezgrešna Djevica Marija popravila je Evin pâd. Svojom djevičanskom nogom satrla je glavu paklene zmije. Ona, Kći Božja, Majka Božja, Zaručnica Božja!

Otac, Sin i Duh Sveti okruniše je za Kraljicu neba i zemlje. Slave je anđeli kao njezini pratitelji ... Patrijarsi i proroci. Apostoli, mučenici, priznavatelji, djevice i svi sveti nebesnici, pa i mi grešnici. I ti i ja!

Sveti Josemaria, Sveta krunica, peto slavno otajstvo

.....

GLAS PJESNIKA

"Factum est silentium in coelo quasi media hora" (Otk 8:1)

Na nebu je vladala tišina, otprilike
pola sata...

Izaijino ugljevlje čuda zapečatilo je
usne

Serafima, Kneževine i Moći,

Od svih devet anđeoskih zajednica.

Arkandeli, te čiste inteligencije,

Šutjeli su, s očima uprtim u rajska
vrata.

(Tako ih naša mašta mora obdariti
osjetilima,

Učiniti ih utjelovljenima u metafori.)

Na nebu je vladala tišina kad je
Marija ušla,

Jer čak ni Gabriel nije predvidio

Slavu duše imune na grijeh

Na prijestolju u tijelu Kraljice anđela.

Blagoslovljen Bog i Marija u čijoj je
utrobi

Istkana Božja nevjerojatna maska.

Ona je našem Gospodinu predala
svoje Tijelo. U grobnici

ponovno joj je dao njezino i naredio
joj da ustane.

Osvijetljena iz smrtnog sna ustala je,
rumena

Od čedne radosti koja obasjava
njezine obraze;

Među bezmajkama na nebu vladala
je tišina

Čuti kako se majka smije i govori.

Oko ne vidje, ni uho anđeosko ne ču,

Niti srce začeto - do Gospine smrti -

Što je Bog pripremio za one koji ga
ljube

Kad je sinonim neba bio Nazaret!

Njena se ljepota otvarala polako kao
cvijet,

Ljepota im vječno ostavljena u
amanet.

Na nebu je vladala tišina; kao na pola
sata

Nijedan anđeo nije disao.

Alfred Barrett (1906.-1985.)

Slika: Dennis Jarvis from
Halifax, Canada, CC BY-SA 2.0,
via Wikimedia Commons

.....

i-kraljevstvo-uciteljstvo-sveci-pjesnici/
(7.08.2025.)